

«A ningú li vénen de gust els debats. Suposen una gran responsabilitat i respectar el que està sentint. No és còmode i no em genera un gran entusiasme, però en democràcia és bo i es tracta de complir els estàndards raonables». Paraules textuais de **Mariano Rajoy a Pepa Bueno**, a la SER. Paraules inquietants, sens dubte, ja que se'n podria deduir que a **Rajoy** les responsabilitats no li vénen de gust, com tampoc respectar el que està sentint. I l'home que ens ha governat durant aquests quatre anys!

Espero haver malinterpretat la frase, però últimament les declaracions del president candidat a president són molt desconcertants. Allò

Al contraatac Manel Fuentes

‘Yes, minister’

de les màquines; allò de «moltes nits i bones gràcies». Ara quan protagonitza les cortinetes d'El intermedio de **Wyoming**, un ja no sap si les frases són seves o són del muntatge dels guionistes. I tornant a la frase, el final indica que a ell, en temes que exigeixin responsabilitat i respecte a l'adversari, el màxim que se li pot exigir és complir els «estàndards raonables», que és tant com abraçar-se a la llei del mínim esforç i exposició.

Hi ha moltes coses que no sabem, però s'imaginen un president de govern, d'un país amb problemes socials i econòmics, que només complís amb els «estàndards raonables» de la feina. Que digués: «Senyors, jo a les vuit del vespre, passi el que passi, me'n vaig a casa, que per a això sóc

un cap *Champions*. Ni sopars amb empresaris ni romanços. I al matí, gimnàs, i al despatx s'hi arriba a les deu». ¿S'ho imaginem?

Temes reals i urgents

Els partits haurien de saber que els debats són gratis. Que la gent ara els segueix amb atenció, i que és l'únic que pot fer canviar el vot a una part significativa de l'electorat que és, al seu torn, el que els polítics ens han dit que volen. En lloc de pactar, ens han tornat el problema perquè tornem a votar. ¿Que no s'adonen que ja estem a un pas de l'afartament?

Sial final hi ha debat, humilment proposo uns temes demanant respostes assenyades i possibles: ¿Com reduiran 5.000 milions extra aquest

any? ¿Com reformaran el sistema de pensions, ara insostenible, perquè es pugui mantenir? ¿Quina és la seva proposta de reforma fiscal i de la funció pública? Ja sé que semblen marcianades fora de l'actualitat perquè ells proposen parlar de la unitat d'Espanya o del referèndum; o de la casta i la caspa; o de les màquines que fan altres màquines, però són els temes reals que exigeixen solucions urgents.

De totes maneres, el que més m'inquieta és que el candidat que té més opcions de guanyar les eleccions creu que a ningú li vénen de gust els debats perquè suposen un gran esforç i una gran responsabilitat, i sí que li agrada ser president... ¡Quina por! No em vull ni imaginar què deu ser manar... ==

el Periódico

www.elperiodico.cat

El Periódico de Catalunya, S.L. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. El Periódico de Catalunya, S.L. es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD.

ISSN 1578-746X

10 DE MAIG DEL 2016

Gent corrent

«Els alumnes ja coneixen l'‘aegypti’ i l'identificarien»

La imatge és la següent: un munt de nens recorrent l'escola a la recerca de mosquits tigre. La següent: recorrent-la armats amb tauletes. La següent: buscant, està bé: no exactament mosquits tigre, sinó potencials llocs de cria. La imatge és la d'una conscienciosa batuda infantil. La imatge és la de l'insecte dimoni. «L'objectiu era identificar potencials llocs on pogués reproduir-se», explica Àlex López-Durán, cap del Departament de Ciències de l'Escola Garbí Pere Vergés d'Esplugues de Llobregat. On va tenir lloc la batuda.

—M'imagino els nens pentinant els jardins.

—Més o menys. Tot després d'una adequada preparació, és clar.

—Expliqui'm: com va començar tot.

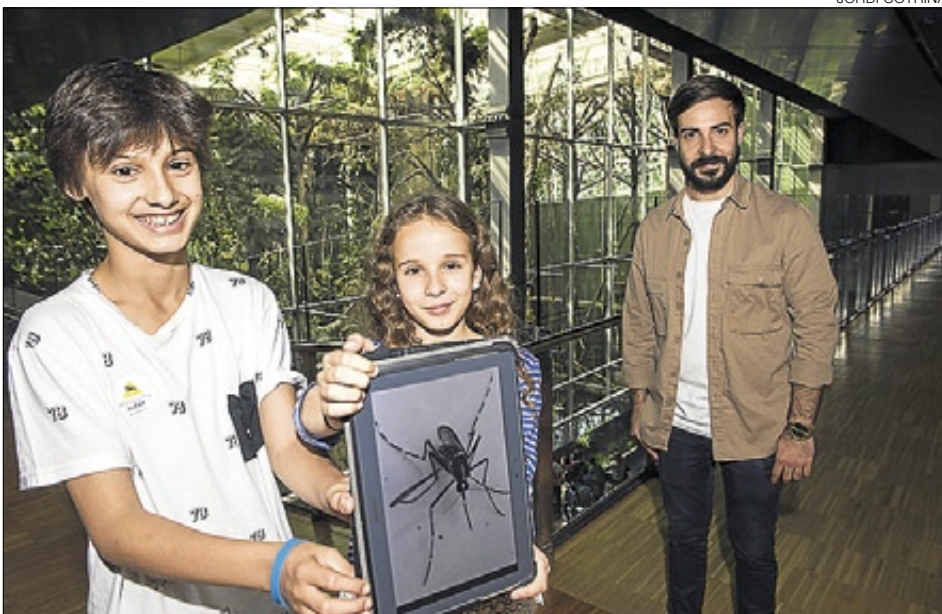
—Va començar perquè a l'escola va arribar la notícia que hi havia un programa de ciència ciutadana de l'Obra Social La Caixa. RecerCaixa.

—Ciència ciutadana...

—És un concepte. Com que la societat està allunyada de la investigació científica, es tracta de fer-la participat. Aquest era un programa de ciència ciutadana a les escoles.

—O sigui, que els alumnes participen en un projecte científic.

—Exacte. En el nostre cas vam treballar amb el Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF). Frederic Bartumeus liderava el projecte i havien creat l'aplicació *Atrapa el tigre*, i volien que els alumnes apor-

JORDI COTRINA

Àlex López-Durán

64 nens d'una escola d'Esplugues rastregen llocs de cria del mosquit tigre i del transmissor del Zika.

PER
Mauricio
Bernal

tessin dades, informació, que rastregessin el seu entorn... I com que en aquesta escola hi ha tantes terrasses, i tants jardins...

—¿Hi va haver un curs avançat sobre el mosquit tigre?

—Bé, va venir el mateix Bartumeus a fer-los l'explicació, i a inspirar-los. Els va explicar què és un mosquit tigre, com es reproduceix, les malalties que pot transmetre... Els va dir que la larva del mosquit es desenvolupa en espais humits, i que això era el que havien d'anar a buscar, espais humits.

—Aquest era l'objectiu de la investigació. Però li deu haver servit per complir-ne d'altres.

—A mi m'anava molt bé perquè això es va fer amb els nois de 1r d'ESO, 64 alumnes, i justament a 1r d'ESO tractem éssers vius. Així que en lloc d'explicar el tema de la forma habitual, ho vaig fer per mitjà del projecte, amb un context i un sentit.

—Un petit espectacle: 64 alumnes buscant larves de mosquit.

—Es van dividir en grups i es van repartir l'escola per zones: el camp de bàsquet, de futbol, el jardí de primària, l'hort... Havien de detectar dues coses: mosquits tigre, que no detectarien perquè era febrer, i estaven hibernant, i zones de cria, sobretot. Això era el més important.

—¿Quantes en van trobar, al final?

—Dues.

—Dos potencials llocs de cria.

—Sí. Els nens en van proposar més de 30, però el CREAF només en va homologar dos.

—Devien estar encantats, els alumnes.

—De fet, continuarem. Estan tan implicats que no tindria sentit parar, sobretot ara que comença a fer calor i el mosquit es comença a reproduir. Però ara és una recerca més àmplia.

—¿Què vol dir?

—Que no és només de mosquit tigre. De fet, ara l'aplicació es diu *Mosquito alert*, perquè inclou també l'*aegypti*, el que transmet el Zika. Que encara no s'ha detectat aquí, però no es descarta. Els alumnes ja el coneixen i l'identificarien.

—¿Qui són els de la foto?

—Candela Ramón i Hugo Rivera. Els que van explicar el treball l'altre dia a CosmoCaixa. El grup d'ella va trobar els dos potencials llocs. A l'hort. ==

gentecorriente@elperiodico.com

Per només
1,99€
+ cupó del dia

habitat
www.habitat.net/es

ARABESQUE

Diumenge,
nova entrega

el Periódico

